

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta Symmachi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

Decreta Simmachii pape.

culantur, multo magis illius qui istū visibilē fecit virtus nulla ministri indignitate cōstrin-
gitur. Nā & Iudas cū fuerit sacrilegus atq; fur, quicqd egit inter aplos p dignitate cōmissa
bñficia p indignū data nulla ex hoc detrimēta senserūt, declarāte hoc ipm dño manifestis-
sima voce. Scribe inquit & pharisæi sup cathedrā Moysi sedent, q̄ dicūt facite, q̄ aut faciūt
nolite facere, dicunt em̄ & nō faciūt. Quicqd ergo ad hoīem pfectū quilibet in ecclesia mi-
nister officio suo videt operari, hoc totū contineri iplendo diuinitatis affectū. Ita ille p quē
Christus loquit Paulus affirmat. Ego plantauī Apollo rigauit, sed deus incrementū dedit,
itaq; neq; qui plantat est aliquid, neq; qui rigat, sed qui incrementū dat deus. A deo aut nō
quæritur, quis vel qualia p̄dicet, sed quē p̄dicet & vt inuidos esse bñ p̄dicare Christū
confirmet q̄ malo diabolus ipse deiectus & hoc ipso p̄dicare nō desinit.

F VIII ¶ Ideo ergo & hic cuius nomē dicimus retinendū male bona ministrādo sibi quā-
tū nocuit. Nā inuiolabile sacramentū qd p illū datū est alijs pfectionē suæ virtutis obtinuit.
Quod cū ita sit aliq; in tñ se extēdit curiosa suspitio, vt imaginet prolato à papa Felice
iudicio postea inefficaciter in sacramētis q̄ Acacius vsurpauit egisse, ac p̄inde eos metuere
qui vel in cōsecratōibus vel in baptisate mysteria tradita susceperūt, ne irrita bñficia di-
uina videant, Meminerint in hac q̄q; parte similiter tractatū p̄ualere superiorē, q̄ nō sine
vsurpatōe noīs sacerdotij adiudicatus hoc egit, in q̄ virtutē suam obtinētibus mysterijs, In
hoc q̄q; rea sibi psona non nocuit. Nā ad illū prinuit, qd tuba Dauitica canit, veruntñ deus
cōquasabit capita inimicōr; suor; verticē capilli pambulatiū in delictis suis. Nā superbia
sem̄ sibi nō alijs facit ruinā, qd vniuersa scripturaz; celestiuū testat autoritas, sicut etiam p
sp̄m sc̄m dī in p̄phético. Nō habitabit in medio domus meæ q̄ facit supbiā. Vñ cū sibi sa-
cerdotis nomē vindicauerit dānatus in ipsius verticē supbię tumor inflatus ē, q̄ nō popu-
lus q̄ in ministerijs domus ipsius sitiebat exclusus ē, sed aīa sola illa q̄ peccauerat iusto iudi-
dicio p̄prie culpę erat obnoxia. Qd vbiq; nūerosā scripturaz; testat instructio, vñ remotis
hoīm studijs siue versutijs, i hac adhuc p̄nti fragilitate positōr; sc̄m p̄ces n̄as annis & au-
toritate iperiali offerre deo n̄o vnā catholicā ecclesiā & aplicā, q̄ hoc solū ē in q̄ nō solū in
terris, sed etiā in cœlo triūphare sine fine possitis, Subscripto, Omipotēs deus regnū & salu-
tem tuā p̄petua protectiōe custodiat gloriosissime & clemētissime sem̄ Augustā.

Incipiunt decreta Simmachii pape.

- ¶ Vt res ecclesiæ non alienentur, sed clericis communionē pellantur. 3
vel monachis aut pegrinis in vsu tantū - ¶ Vt viduæ vel virgines professæ cōtinenti
modo largiantur. 1 am, vltra non nubant. 4
¶ Vt nullus honorē p̄m̄is accipiat. 2 ¶ Vt nullus per ambitum ad episcopatū ac-
cedat. 5
¶ Vt raptōres viduaz; vel virginū ab ecclesiæ cedat.

G Illustrissimo fratri Cesario Simmacho. Hortat nos egas postulatōis
desiderio tuæ fraternitatis gratāter annuere, q̄ de singulis q̄ ab apo-
stolica sede cōcedere supplicas qd à patre cautela & p̄uidōe nō dis-
crepat. Et quāuis eccl̄asticæ p̄cēz regulę oīa cōprehēdant, tñ sup-
fluum esse nō credimus, nūc q̄ sunt s̄p̄ius interdīcta repetere.

H ¶ Capitulum primum.
¶ Possessiones igit, q̄s vnusq; ecclesiæ propriæ dedit aut reliquit ar-
bitrio, alienare quibuslibet titulis atq; distractionibus vel sub quo-
cunq; argumēto nō patimur, nisi forsitan aut clericis honorē meri-
tis, aut monasterijs religionis intuitu, aut certe peregrinis si necessi-
tas largiri suaferit, sic tñ vt hæc ipsa non p̄petuo sed tēporaliter perfruantur.

I II ¶ Illud magnopere cōmonens vt hi qui nō dei gratia, sed p̄missione rez; eccl̄astica-
rum p̄missa ad sacerdotiū conātur accedere desiderioz; taliū reprimātur effectus. Qui aut
ab hmōi se intētiōe nō cohibēt vindictis canonū sciant se sine dubitatōe subijciendos, ne
facile ad sacerdotiū p̄mittantur accedere, quibus & gradus & tēpora cōstituta sunt, p̄ quæ
ad hanc dignitatē debeant aspirare, quia quicunq; sine statuto promouet non facile caret
offensa, & sine experimēto non potest quis electionis obtinere sententiā.

K III ¶ Raptōres igit vel viduaz; vel virginū ob immanitatē tāti facinoris detestamur, il-
los vehemētius p̄sequēdo qui sacras virgines vel volentes vel inuitas matrimonio sociare
tētauerūt. Quos p̄ ea nephādissimi criminis atrocitate à cōione suspendi p̄cipimus.

L IIII ¶ Neq; viduas ad nuptias transire patimur, quæ in religioso proposito diurna obser-
uatione permanserunt. Similiter virgines nubere prohibemus, quas annis plurimis in mo-
nasterijs atq; tate peregisse contigerit.

¶ Nullus

V Nullus itaq; p ambitū ad ep̄alem honorē pmittat accedere. Nā cum hic excessus in laica cōuerſatōe culpēt, quis dubitat qd religioſis & deo ſeruiētibus icurrat obprobriū? Si qs ep̄atum deſiderās data pecunia potētes pſonas mīme ſuffragatrices adhibeat, nec ad decretū ſibi faciēdū clericos vſciues ſubſcribere adhibito cuiuſlibet gñis timore cōpellat, vſ p̄mijs aliquibus hortet. Decretū ſine viſitatoris p̄ntia nemo cōficiat, cuius teſtimonio clericorū ac ciuium poſſit vnanimitas declarari. Hortamur itaq; vt p catholicę religioſis ituitu Eccleſiæ pace hęc vniuerſa fideles deuota mēte cuſtodiat, q̄a nō ē dubiū p̄uaricatores iterdictorū taliū iuxta venerādos Canones pprię cōionis ſubire iacturā, hoc tñ ad oīm ep̄orū volumus efferri notitiam Deus te incolumē cuſtodiat frater chariſſime. Data. VIII. Idus Ianuarij Probo. C. cōſule.

¶ Incipiunt capla primæ ſynodi Romanæ ſub Symmacho Papa.

¶ Suggestio Fulgētij archidiaconi Eccleſiæ Romanæ de cōgregata ſynodo ex præcepto Papæ Symmachi 1

¶ Interlocutio Symmachi vt Ep̄iſcopal' ab̄i tus radicitus amputetur 2

¶ Sniā ſynodi vt ſi qs papa ſuperſtite pro Romano pontificatu cuiq; quolibet modo fauorē præſtare conuincit loci ſui ordine vſ communione priuetur 3

¶ Vt papa p̄uētus morte non potuerit ante de ſui ſucceſſoris electōe decernere, is ordinet Antifites quē cunctus clerus, aut certē pars maior elegerit. 4

¶ Vt ſi quis ambientes, vſ fautores ambientium coniuatoresq; prodiderit non ſolum purgatus videatur eſſe, ſi fuerit particeps, verum etiam remuneratione digniſſimus æſtmetur. 5

¶ Oſt conſulatum Paulini viri clariffimi Calēdas Martij in baſilica beati Petri Ap̄li ſynodo præſidēte beatiſſimo papa Symmacho Fulgētius archidiaconus dixit.

¶ Capitulum Primum.

¶ Beatitudo vſa directis añ hac p puincias authoritatibus frequēter Italiae ſacerdotū ſynodū cōuocauit, quorū p̄ntia in veſtris videt oculis conſtituta. Nunc beatitudo vſa quæ ad Eccleſiaſticas indēnitates vſ ad pacē totius Eccleſiæ prinēt, ſiue concordia dignet tractabiliter ordinare. Acclamaui eſt ab oibus ep̄is & p̄briſ. Exaudi Ch̄e, Symmacho vita. Dictū decies, Cuius ſedē & annos, dictū eſt nonies, vt facias, rogamus, dictum eſt decies.

II ¶ Symmachus ep̄s Eccleſiæ catholicæ vrbis Romæ dixit: Conciliū dilectōis vſa neglecta hyemis aſperitate, ſolicitudo vſa p Eccleſiaſtica indēnitate ſpecialr cōgregauit, vt ep̄alē ambitū & cōfuſiois icertū, vſ popularē tumultū quē p ſurreptionē diaboli vſurpatōe aliquorū tpe ordinatōis meæ cōſtat exortū, cōicato pariter tractatu in futuro poſſimus robuſte ac viua ceter amputare. Atq; ideo caueamus in poſteq; ne ſubuerſio diſciplinæ, aut audacia p̄ſumētū geſtāt tētare ſilia, & pari adiuuatōe tractem⁹ exp̄ſis, ſ. ſentētijſ ſancietes, qd circa Romani ep̄i ordinationē debeat cuſtodiri. Vniuerſi ep̄i vſ p̄bri dixerūt, vt fiat rogamus dictū eſt decies, vt ſcādala amputent rogamus, dictū eſt nonies, vt ambitus extinguat rogamus, dictū eſt decies, exaudi Ch̄e, Symmacho vita, dictū eſt ſepties. Cuius ſedē & annos, dictū eſt quinquies, vt de p̄nti fiat, dictū eſt decies. Symmachus ep̄s dixit: Quā fraternitas vſa curā p̄uſionis nſa ſuis exhortatōibus icitauit, & parilē circa Eccleſiæ trāquillitatē dei nſa contēplatio animū præſtat, ſicut præſati ſumus deliberatōe in p̄nti habita qd placeat ex oibus vſis iſormate in ſentētijſ quæ in hoc venerabili Concilio p Eccleſiaſtica recitent officia. Cūq; ſurrexiſſent, & paulopoſt iteq; confediſſent, Emilianus norarius ſynodi decreta vulgauit.

III ¶ Propter frequētes ambitus quorundā & Eccleſiæ nuditatē vſ populi collifionē quæ moleſte & incōpetēter ep̄atum deſiderantiū gñauit auiditas, vt extinguat futuris præſumptio, tā p̄nicioſa t̄pibus conſtituit ſancta ſynodus, vt ſis qs p̄bri, aut diaconus, aut clericus papā incolumi, & eo incōſulto, aut ſubſcriptionē, p Romano pontificatu cōmodare, aut p̄cia pmittere, aut ſac̄m præbere tērauerit, aut aliquod certē ſuffragiū polliceri, vſ de hac cauſa priuatis cōuenticulis factis deliberare, aut decernere, loci ſui dignitate atq; cōione priuet, vniuerſa ſynodus ſurgēs, acclamauit: Exaudi Ch̄e, Symmacho vita, dictū eſt decies, hic pax cum Symmacho, dictū eſt quēdecies. Cuius ſedē & annos dictū eſt octies. Pari ſeueritate feriendo eo q hoc viuo ſicut dictum eſt pontifice quolibet modo fuerit conuictus, aut certē tētaſſe omnibus pariter huius culpæ reis anathematis p̄ena plectendis, Symmachus ep̄s dixit. Ergo vniuerſitati placet, & omnibus recognoſcitur vſ probatur iſta ſniā. Vniuerſa ſynodus dixit: Placet, & quod omnibus placet, fiat.

IV ¶ Si qd abſit trāſitus papæ inopinatus euenerit, vt de ſui electōe ſucceſſoris (vt ſupra placuit) nō poſſit añ decernere ſiqdem in vnū totius inclinauerit Eccleſiaſtici ordinis electio conſecret electus ep̄s. Si em̄ vt fieri ſolet ſtudia ceperint eē diuerſa eorū, de qbus certamē emerſerit, vincat ſniā plurimorū. Synodus dixit, placeat, dictum eſt decies.

t 2 ¶ Propter

Decreta Symmachii pape.

F **V** **¶** Propter occultas aut fraudes quibus huius sancta districtioris consuevit. Si quis ad ecclesiasticam pertulerit notitiam consilia eorum qui contra hanc synodum de pontificatus egerint ambitu & rationabili perbatione conuincerit particeps actionis homini non solum purgatur ab omni culpa sit, sed etiam remuneratio que non indigna sit, subleuet, vniuersa synodus dixit, Placet omnia. Et adiecit, Exaudi Christe, Symmacho vita, dictum est tredecies, ut ista seruaret rogatum dictum est decies. **S** **¶** Simmachus episcopus catholice ecclesie urbis Romae dixit, acclamationes veras synodice iudicium peritia gesta suscipient. Et adiecit, Ea que ad sopiendos veteranos presumptuos errores versus infensum rebus ecclesiasticis egredudinis morbos quibus vniuersalis inficiebat ecclesia deliberatio religioni congrua pacique restituit firmitate perpetim fortiant, ut perstante deo que custodere rebus constat esse bonarum synodalis ordinatio vigeat, atque omnes que sine perone alicuius distinctione venire presumpserit, idem supra districtioris plebs. Et subscripserunt Celsus simmachus episcopus ecclesie catholice urbis Romae his synodalibus constitutis a me perbatus atque firmatis consentiens subscripsi, Celsus rusticus episcopus ciuitatis Minturnensis sub. & consensu synodalibus constitutis atque in hac periteor me manere scia, Celsus Bonifacius episcopus ecclesie Beliternensis sub. & consensu synodalibus constitutis atque in hac me periteor manere scia. Melenus Humanus, Rufinus Camifinus, Crescens Tudertinus, Clarus Allifanus, Basilius Toletanus, Vitalis Fudanus, Decius Trincabernus, Innocentius Nubanatus, Vitalianus Rosellanus, Maximus Bresanus, Constantius Capuanus, Benignus Aquinensis, Fortunatus Suesanus, Palladius Sulmotinus, Vindemius Anteatinus, Constantius Vtricularius, Iohannes Ariminensis, Germanus Pisaurensis, Martinus Terracinesis, Cadidus Tiburtinus, Laurentius Tribensis, Vitalianus Narmensis, Paschasius Vultinensis, Fortunatus episcopus ecclesie Anagnine per sanctulo episcopo ciuitatis Signine que subscribere non potuit, per eodem sub. Valerius Calenotanus Felicissimus Forosumpromensis, Valentinus Amiterninus per Romano episcopo ecclesie Pitantium sub. Colonius Foroliuensis, Epiphanius Beneuetanus, Iohannes Spoletinus, Constantius Benefranus, Maximianus Perusinus, Salustius Camenus, Lucianus Tarquinensis, Molensis Ceticellensis, Florentius Plestanus, Maximianus Subaugustanus, Fortunatus Fulgentinus, Iohannes Vinonensis, Gaudertius Tadinatis, Mercurius Surtinus, Serenus Murnetanus, Iustus Acerotinus, Adeodatus Cerosis, Stephanus Mirfinensis, Dulcitus Sabinensis, Fortunatus Anagninus, Felix Nepefinus, Serenus Nolanus, Ancilpius Puteolanus, Timotheus Abellinarius, Rosarius Surrentinus, Stephanus Neapolitanus, Rosarius episcopus per meo Vro episcopo sub. Bellator Ostiensis, Gaudertius Vulcinensis, Marius Tifernitensis. Item Gaudertius episcopus Vulcinensis, Lapadius per Proiecto episcopo Forononano, Adeodatus Formensis, Quintus Theanensis, Ursus Stabianus Gaudertius Salernitanus, Saturninus Herdonitanus, subscripserunt episcopo numero septuagintatres, Celsus, Laurentius archiepiscopus tituli Lixide, hic sub. & consensu synodalibus constitutis, atque in hac me periteor manere scia. Ianuarius presbiter tituli Vesting, Sebastianus presbiter tituli Equitij, Martianus presbiter tituli sancte Cecilie, Valentinus presbiter tituli Eusebij, Gordianus presbiter tituli Pammachi, Anastasius presbiter tituli Anastasie, Petrus presbiter tituli sancti Clemetis, Genasius presbiter tituli Nichomedis, Urbicus presbiter tituli sancti Clemetis, Dionisius presbiter tituli Emilianus, Paulinus presbiter tituli sancti Iulij, Epiphanius presbiter tituli apostolorum, Valens presbiter tituli sancte Sabinie, Acertius presbiter tituli Faciole, Agapitus presbiter tituli apostolorum, Adeodatus presbiter tituli Equitij, Petrus presbiter tituli Grifogoni, Benedictus presbiter tituli Gaii, Sopanus presbiter tituli Vestine, Dominicus presbiter tituli Priscie, Isterius presbiter tituli Pudentis, Redemptus presbiter tituli Trigidie, Felix presbiter tituli Equitij, Seuerus presbiter tituli Gaii, Redemptus presbiter tituli Grifogoni, Stephanus presbiter tituli Marcelli, Procredicus presbiter tituli Damasci, Crescens presbiter tituli apostolorum, Iouinus presbiter tituli Emilianus, Iulianus presbiter tituli Anastasie, Bonus presbiter tituli Crescencie, Septimus presbiter tituli Iulij, Paschasius presbyter tituli Eusebij, Ciprianus presbyter tituli Marci, Iohannes presbyter tituli Pammachij, Epiphanius presbyter tituli Faciole, Sebastianus presbyter tituli Nichomedis, Bonifacius presbyter tituli Cecilie, Martinus presbiter tituli Ciriaci, Petrus presbiter tituli Praxedis, Andreas presbiter tituli sancti Timothei, Timotheus presbiter tituli Marcelli, Epiphanius presbiter tituli Ciriaci, Hilarius presbiter tituli Lucine, Seruus dei presbiter tituli sancti Clemetis, Victorius presbiter tituli Sabine, Opilio presbiter tituli Vestine, Laurentius presbiter tituli sancti Laurentij, Petrus presbiter tituli Grifogoni, Eutices presbiter tituli Emilianus, Romanus presbiter tituli Trigildie, Iulianus presbiter tituli Anastasie, Marcellinus presbiter tituli Iulij, Marcus presbiter tituli Lucine, Dnicus presbiter tituli Crescencie, Vicemal presbiter tituli Crescencij, Abudatius presbiter tituli Sabine, Abudius presbiter tituli Marci, Marcellus presbiter tituli Romali, Venantius presbiter tituli Marcelli, Afellus presbiter tituli Vitati, Stephanus presbiter tituli Eusebij, Agatho presbiter tituli Vizatis, Paulinus presbiter tituli sancti Laurentij. Subscripserunt episcopo numero sexagintatres.

H **¶** Ciprianus diaconus sancte ecclesie Romanae regionis septime his subscripsi & consensu synodalibus constitutis, atque in hac me periteor manere scia. Anastasius diaconus regionis prime sub. Citonatus diaconus quinte regionis sub. Iohannes diaconus regionis secundae sub. Tarenfis diaconus regionis primae sub. Tertullus diaconus regionis quartae subscripsi.

¶ Explicite

Exemplar cōstitutū factū à dño Simmacho papa de rebus eccl'ie conferuandis.

F Lauio viro clarissimo iuniore cōsule sub die octauo Iduū Nouēbriū i Basilica beati A Petri apl'i refidēte venerabili viro papa Simmacho, vna cū venerabilib' viris Lau rētio, Maximo refidētibus ep'is, etiam Petro, Laurētio, Emiliano, Trigidio, Felice Bassiano, Cresconio, Pacatiano, Benigno, Rufentio, Innocētio, Iohāne, Maximo, Stephano, Iohāne, Sereno, Eulalio, Proculeio, Fortunato, Laurētio, Eustachio, Martino, Iocūdo, Cādido, Fortunato, Felice, Euticio, Helpidio, Aprile, Innocētio, Mercurio, Hilario, Fortunato, Cōcordio, Afello, Innocētio, Stephano, Gerōtio, Pascaſio, Vitale, Memore, Seuerino, Hilario, Venerioſo, Innocētio, Caſto, Colonicō, Siluino, Maximiliano, Areſtone, Seuerio, Propinquo, Martino, Valētino, Sebastiano, Romano, Vindemio, Dulcicio Victore, Vrſo, Mercurio, Afello, Seruo dei, Adeodato, Asterio, Martiniano, Felice, Eusebio, Augusto, Proiectio, Crisogono, Venātio, Ruſtico, Saluſtio, Probo, Amādo, Basilio, & Florētio ep'is, Refidētib' etiā, Proiecto, Martino, Epiphano, Sebastiano, seruo dei, Octauiano, Epiphano, Anaſtaſio, Abūdatio, Vicomalo, Paulino, Iuliano, Marcello, Agathone, Bndictō, Crescētiano, Pascaſio, Iuliano, Seuero, Paulino, Adeodato, Iohanne, Timotheo, Laurētio, Hilario, Marco, Stephano, Binantio, Petro, Petro Crisogono, Littorio, & Crisogono, Timulo vel Maximino, Fortunato pbr'is, Astātibus q̄q; diaconibus, Anaſtaſio, Hormisda, Iohanne & Agapito, Simmachus ep̄s ecclesie vrbis Romæ dixit.

¶ Bene quidē fraternitas v̄ra eccl'asticis legibus obsecuta, Sub diuini timore iudicij, q̄ erāt B instituēda diffiniuit, & ad iustitiæ cumulū pduxit sufficiēter dū vniuersa cōplectit, nec adiectione indiget plenitudo, maxime de clericis q̄s amor dñationis inuast, & iugū disciplinæ eccl'asticæ fecit respuere, q̄s p̄pterea schisma fecisse apud vos cōstitit, q̄bus misericordiā tñ quā deus mādāt vniuersis ipendi, vt oportuit nō negastis, si duritia cordis eorū non sibi acquirat p̄cā dū cōtēnit oblatā remedia. Quorū excessus ad enarrādū difficile ē, vnū tñ qd occurrit venerādo ordini v̄ro intimare nō differo. Dixerūt inter alia scripturā quādā illustriſ memoria Basiliū q̄si p̄ eccl'asticę amore subſtātię cōscripsisse, in q̄ nullus Romanæ eccl'ie nec interfuit, nec subscripsit antiſtes p̄ quē potuiſſet sortiri legitimā firmitatē. Ne ego inde diſputē, vñ p̄t v̄m iudicare cōciliū requirat & deferat in mediū, vt lectione agnoscatis cuiusmodi possit habere cōstantiā. Sancta synodus respondit. Deferatur in medium, vt cuiusmodi sit possit agnosci. Et dum diceret Hormisda diaconus recitauit.

¶ Cū in vnū apud beatū Petrū apostolū reſediſſet, sublimis & eminētissim' vir p̄fectus p̄o- C rio atq; Patricius agēs etiā vices p̄cellētissimī regis Odoacis Basilius dixit. Quanq̄ studij n̄i & religionis interſit, vt in ep̄atus electione cōcordia principaliter seruet eccl'ie, nec p̄ occasione ſeditionis status ciuilitatis vocet in dubiū tñ admonitōe beatissimī viri papæ n̄i Simplicij quē añ oculos ſemp̄ h̄re debemus, hoc nobis meministis sub obteſtatōe fuiſſe mādātū, vt p̄ter vllū ſtrepitū & venerabilis eccl'ie detrimētū, si eū de hac luce trāſire cōtigerit, nō sine n̄ra cōſultatione cuiuslibet celebret electio. Et cū legeret Cresconius ep̄us ciuitatis Tudertinę eccl'ie ſurgēs ē cōſeſſu dixit. Hic p̄pendat ſctā synodus, vt p̄termiſſis religioſis p̄ſonis quibus maxime cura est de tāto p̄tifice in ſuā redigeret p̄tātē, qd cōtra canones eē manifestū est. Itē Hormisda diaconus legit, ne qd cōſuſionis atq; diſp̄dij venerabilis eccl'ie ſuſtineret, miramur p̄termiſſis nobis q̄cū fuiſſe tētātū cū ſacerdote n̄o ſup̄ſtite nihil debuiffet aſſumere. Quare si amplitudini v̄ræ vel ſctitati placet incolumia oīa q̄ ad futuri antiſtitis electionē reſpiciūt, religioſa honoratōe ſeruemus. Hāc legē ſpecialiter p̄ferētes, quā nobis hæredibus, p̄ n̄ris ch̄riane mētis deuotōe ſancimus, ne vnq̄ p̄diū ſeu ruſticū ſiue vrbānū vel ornāmēta, aut miniſteria eccl'ie, q̄ nūc ſunt vel ex q̄buslibet titulīs, ad eccl'ie iura p̄uenerūt, ab eo qui nūc antiſtes ſub electōe cōi fuerit ordinād' & illis qui futuris ſeculis ſequētur, q̄cūq; titulo atq; cōmento alienare voluerit. Inefficax atq; irritū iudicet, ſitq; faciēti, cōſentiēti, accipiētis anathema. Maximus ep̄s Pledang eccl'ie dixit. Modo ſctā synodus dignet edicere, licuit laico hoi anathema in ordine eccl'astico dictare, 'aut si potuit laicus ſacerdoti anathema dicere, & cōtra canones qd ei nō cōpetebat cōſtituere. Dicite nobis quid videi, de me licuit laico legē dare. Sancta synodus dixit nō licuit. Et adiecit, lege ſequētia. Hormisda diaconus legit. Et his qui p̄dium ruſticū vel vrbānū iuris eccl'astici fuerit cōſquutus, nouerit ſe nulla lege vel p̄ſcriptōe munitū, ſed ſiue is qui alienauerit, ſiue eū qui frequētē & volūtate cōtraria p̄diū hmōi alienatū reuocare tētauerit, id cū fructibus reſtituat, qui illud fuerit cōſequutus. Et cū legeret Stephanus ep̄s Venufinus eccl'ie ſurgēs ē cōſeſſu, dixit, p̄legat. Hormisda diacon' legit. Quā etiā p̄cā placuit accipiētis hæredes, p̄ h̄ redēsq; reſpicere, in q̄ re cuiuslibet clericorū cōtradictō libera ſit facultas, iniquū ē em̄ & ſacrilegij inſtar, vt q̄ vel p̄ ſalute, vel p̄ requie aīarū ſuarū, vnufq; venerabili eccl'ie paupeꝝ

Tertia synodus Romana.

causa cōtulerit, aut certe reliquit ab his q̄s maxime seruare cōueniat in alienatē trāsferā-
tur. Planē q̄cūq; in gēmis auro vel argēto, necnō & vestibus minus apta vsibus vel ornatui
ecclesiæ videbunt, q̄ seruari ac diu manere nō possunt, sub iusta æstimatōe vendant, & ero-
gatōi religiose pficiāt. Cūq; lecta fuissent Laurētius Mediolanēsis ecclesiæ ep̄us dixit. Ista
scriptura nullā Romanę ciuitatis potuit obligare p̄tificē, quia nō licuit laico statuti i ec-
clesia p̄ter papā Romanū h̄re aliquā ptātem cui obsequēdi manet necessitas nō autoritas im-
perādi. Maxime cū nec papa Romanus subscripserit, nec alicuius sc̄dm canones metropo-
litani assensus legat. Petrus ep̄s Rauēnatis ecclesiæ dixit. Scripturā q̄ in n̄ra cōgregatōe vul-
gata ē, nullis etiā viribus sustineri manifestū est, q̄ nec canonibus cōuenit & a laicali cōce-
pta p̄sona videt, maxime q̄ i ea nullus p̄sul sedis ap̄licę interfuisse vel p̄pria subscriptōe fir-
masse mōstrat. Eulali⁹ ep̄s Siracusanę ecclesiæ dixit. Scriptura q̄ i sacerdotali cōcilio recita-
ta ē euidentissimis documētis cōstat iualida. Primū qd cōtra pat̄r regulas a laicis q̄uis religio-
sis q̄bus nulla de eccl̄asticis facultatibus aliqd disponēdi legit vnq̄ attributa facultas sc̄ta v̄
def. Deinde qd nullius p̄sulis ap̄licę sedis subscriptōe firmata docet. Qd si cuiuslibet pu-
nicę sacerdos itra suos terminos cōcilio habito, qcquid sine metropolitani siuue antistitis au-
toritate testat⁹ fuerit irritū eē debere p̄res sc̄ti sanxerūt, q̄tomagis qd i ap̄lica sede nō existē-
te p̄sule qui p̄rogatiuā meriti h̄ti Petri ap̄li p̄ vniuersum orbē primatū obtinēs sacerdotij
statutis synodalibus cōsueuit tribuere firmitatē a laicis h̄ cōsentientibus aliquātis ep̄is, qui tñ
p̄tificio q̄ cōsecrari p̄bātur p̄iudiciū inferre nō potuerūt p̄sumptū fuisse cognoscit virib⁹
D carere nō dubiū ē, nec posse iter eccl̄astica v̄llo mō statuta cēseri. ¶ Sācta synod⁹ dixit, li-
cet sc̄dm p̄secutores venerabiliū frat̄r n̄rōr Laurētij, Petri, Eulalij, Cresconij, Maximij, v̄l
Stephani, nec apud nos incertū habet hāc ipsam scripturā nullū eē momētū quā etiā si aliq̄
possit subsistere rōne modis oibus in synodali cōuentu p̄uida btitudinis vestre sn̄a ener-
uari cōueniebat, & in irritū deduci, ne in exēplū remaneret p̄sumendi q̄buslibet laicis q̄uis
religiosis vel potētibus in q̄cūq; ciuitate q̄libet mō aliquid decerneret de eccl̄asticis faculta-
tibus, q̄z solis sacerdotibus disponēdi indiscussē a deo cura cōmissa docet. Symmach⁹ ep̄s
dixit. Mō quia deus p̄sentia vestra votiuā mihi sub q̄libet occasione cōcessit, volo si placet
rēfieri firmā quā credo eccl̄asticis facultatibus cōuenire, vt noscāt omēs q̄s in me vanus
furor excitauit nihil me magis studere quā vt saluū eē possit qd mihi ē a deo sub disp̄satōe
cōmissum, sed etiā q̄buslibet dñm timētibus gratū eē debeat, & ad eccl̄astici custodiā pa-
trimonij ptinere. Sācta synodus dixit. Scimus, p̄uisionē tuā necessarīs studere, & ideo i ve-
stra ē ptāte sequēda disponere. Symmach⁹ ep̄s ecclesię catholice vrbis Romę dixit. Magna
qdē venerāda & sacerdotali debet cura, p̄posito cui iminet de studio q̄ rec̄ta sunt nō de ne-
cessitate disponere. Sed qm̄ in aliquibus i aliena postulātibus viciōz m̄ avaritia repudia-
tis honestatis repagulis, totū putat expedire qd liber, & ita dñ p̄da inhiat patientia sup̄na
pietatis abutit expectātib⁹ correctionē celo moderatē iudicijs se existimāt nō teneri, cū cla-
rū sit qd ap̄d certos i occasione rapiēdi p̄cedat diuinę mora sn̄a. Sed nobis q̄s pastoralis cu-
ra & eccl̄asticę astrigit p̄ disp̄satōe credita rō reddēda substātē opus ē, vt sollicitudinem
nostrā nō solū ad p̄ntia, s̄ etiā ad secutura secula porrigam⁹, ne ad aīa n̄rę detrimēta cōtin-
gat, s̄ hi q̄ possunt statutis debere innocētia p̄sumētes de libertate deliquērāt cū religiosa pos-
sint & n̄ra & successoris n̄ri ptāte fulciri legib⁹ eccl̄asticis seruiētes. ¶ His ergo pp̄sis māsu-
E ro cū dei n̄ri diuina cōsideratōe decreto sanximus, vt nulli ap̄licę sedis p̄suli a p̄nti die donec
disponēte dño catholice fidei māserit doctrina saluatoris liceat p̄diū rusticū quātecūq; fue-
ris v̄l magnitudinis v̄l exiguitatis sub alienatōe p̄petua vel commutatōe ad cuiuslibet iura
trāsferre. Nec cuiusq; excusent necessitatis obtētū, q̄ppe cū nō sit p̄sonale qd loq̄mur. Nec a-
liqs clericor̄ v̄l laicor̄ sub hac occasiōe accepta tueat, s̄ nec i vsu fructuario aliqb⁹ dare liceat
nec data retinere p̄ter clericos & captiuos & pegrinos, nec male tractatōis mistret occasio
F cū liberalitate illi alia itinera referuēt. ¶ Sanē tm̄ dom⁹ cuiuslibet & vrbib⁹ cōstitutē q̄z sta-
tū necesse ē exp̄sa nō modica sustētari acceptis si offerri cōtigerit sub iusta æstimatōe red-
G ditibus & diuini timore iudicij cōmutēt. ¶ Pari ēt eccl̄ia p̄ oēs Ro. ciuit. titulos qui sunt
p̄bri vel quicūq; fuerint astrigi volum⁹ lege custodes, quia nefas dictū ē obligionē q̄ se p̄ cha-
ritatē Christi cōnectit summ⁹ p̄tifex, ea hoīem secūdi in ecclesia ordinis nō teneri. Quicūq;
tñ oblitus dei & decreti huius imemor cui⁹ Ro. ciuitatis sacerdotes volum⁹ religiois nexi-
bus deuinciri in cōstitutū p̄s committēs quicquā de iure tituloz vel ecclesias sup̄ius p̄fatas
q̄libet modo p̄ter aux, argentū vel gēmas, vestes q̄z si sunt vel si accesserint aliq̄ mobilia
ad ornamēta diuina minime ptinētia p̄petuo iure exceptis dūtaxat sub p̄fata cōditōe do-
mibus alienare tētauerit donator, alienator, ac v̄ditor honoris sui amissioe mulctet.
H ¶ Pręterea qui petierit aut acceperit, aut qui p̄b̄or̄, aut diaconor̄, seu defensor̄ danti sub-
scripserit,

scripserit q̄ iratus deus aīas pcutit anathemate feriat, sitq; accipiēti v̄l subscribēti de psonis superius cōprehēsis. i. q̄s anathemate feriri cēsuimus, istituta pena cōtubernaliū seruata, quā p̄mīsimus in alienatore vindicta, nisi forte & alienator sibi dū repetit, & q̄ acceperit celeri restituat. ¶ Q̄ si minore aīa suā cura q̄s remediū oblatū forte neglexerit, supra (tūc p̄spexerit A ea p̄enas ḡna quā sup̄ius tenent a scripta cōtra fas, si q̄d conceptū fuerit documētū vniuersis viribus quīs ab initio nullas habuerint, efferet, sed etiā liceat q̄buscūq; Ecclesiasticis psonis vocē cōtradictōis offerre & Ecclesiastica autoritate fulciri, ita vt cū fructibus possit alienata reposcere, ne aliq; se aī tribunal Ch̄si obstaculo muniat, q̄a religiosis aīabus v̄l substantiā pauperū derelicta cōtra fas sine aliqua pietatis cōsideratōe dispergit. Huius at cōstituti legē in aplīca t̄m sede volumus seruari vniuersis Eccl̄is p̄ puicias sc̄dm aīas cōsiderationē quē p̄posito religionis cōuenire rectores earū viderint more seruato. Et subscripserūt. Celsius Symmachus ep̄s Ecclesiæ Romanæ huic cōstituto à nobis factō cōscripsi. Celsius Laurētius ep̄s sanctæ Mediolanēsis Ecclesiæ huic cōstituto à venerabili Papa Symmacho sancto subscripsi. Petrus ep̄s Ecclesiæ Catholicæ Rauēnatis, huic cōstituto à venerabili papa Symmacho sancto subscripsi. Eulalius ep̄s Ecclesiæ Syracusanæ huic cōstituto à venerabili papa Symmacho sancto subscripsi. Felix Terraconēsis, Chryfogonus Tudertinus, Emilianus Vercellēsis, Iocūdus Augustanus, Tigrīdus Taurinatis, Vitalis Fundanus, Basilius Mutinēsis, Pacatianus Colaminēsis, Maximus Bleranus, Martyrius Traconēsis, Rufentius Signinus, Vindemius Anteatinus, Cādidus Tiburtinus, Fortunatus Fuligenatis, Proculeianus Sepinatis, Fortunatus Anagninus, Pascasius Vulturinēsis, Martianus Ecamēsis, Maximianus Perusinus, Chryfogonus Albanēsis Euticius Tranēsis, Laurētius Vobianēsis, Marcus Sāninus, Aprilis Micernius, Memor Canuſinus, Innocētius Forosimpromēsis, Florētinus Plestinēsis, Felix Nepeſin⁹, Concordi⁹ Meseſnatis, Amādus Potēnin⁹, Ansellus Plommēsis, Basili⁹ Tullētinus, Martianus Ostēsis, Benign⁹ Aquiminēsis, Fortuuat⁹ Vessaniēsis, Seuerin⁹ Lundarniēsis, Encarpi⁹ Messanēsis, Iohānes Spoletinus, Stephan⁹ Venuſin⁹, Valētin⁹ Amiternin⁹, Romulus Prænestin⁹, Probus Carmeniēsis Coloni⁹ Forocloditēsis, Helpidus Voliternin⁹, Proiectus Formoui, Veneriosus Pellēsis, Bonefaci⁹ Forostaminēsis, Sebastian⁹ Siran⁹, Rustic⁹ Buxātīn⁹, Venāti⁹ Sinogalliēsis, Vīctor Dunēsis, Innocētius Tiferñatius Tybernoſus, Syluinus Veliterninus, Iustus Simēsis, Areston Ostēsis, Augustus Liparitanus, Felix Nepeſinus p̄ v̄rso, Asterius Quinatis, Propinquus Trebiatis Eusebius Fauēstris, Romanus Numentanus.

INCIPIIT SYNODVS QVARTA ROMANA SVB THEO
dorico rege ex diuersis regionibus congregata.

RVFO magno, Fausto, Ameno, viris clarissimis consulibus sub die Calēdarū Nouē B
brum sancta synodus apud urbē Romā ex p̄cepto gloriosissimi regis Theodorici ex diuersis regionibus cōgregata in Christi nomine dixit: Cum ex diuersis puincijs ad urbē Romā conuenire sacerdotes regia p̄cepisset autoritas, vt de his quæ venerabili papæ Symmacho Apostolicæ sedis p̄suli ab aduersarijs ipsius dicebant impingit sanctū Conciliū iudicaret, liguriz, emilia, v̄l Venetiaz ep̄os quos ad p̄sentiā principis spe itineris ductos attraxit consulimus regē incubuit necessitas consulēdi, qua nos voluisset ætate fractos debilitate, & impotentia corporis inualidos congregari, r̄ndit p̄fatus rex p̄missimus bonæ conuersatōis affectu plura ad se de papæ Symmachi actibus, horrenda fuisse plura, & in synodi oportet, si vera esset inimicorū eius obiectio indicatōe constare. Memorati pontifices q̄bus allegandi imminēbat occasio, suggererunt ipsum q̄ iudicabat impetitus debuisse synodum conuocare, sciētes, q̄a eius sedes primū Petri apostoli meritum v̄l principatus. Deinde secuta iussione dñi Concilioꝝ venerandorū autoritas singularē in Ecclesijs tradidit potestātē, nec antedictæ sedis Antistitē inimicorū subiacuisse iudicio in p̄positōe facile silī forma aliqua testaret, sed p̄missimus princeps ip̄m quoq; papā in colligēda synodo voluntate sua l̄ris demonstrasse significauit. Vñ à mansuetudine eius paginæ postulatæ sunt, quas ab eo dīrectas constabat. Has dari sacerdotibus sine tarditate cōstituit, vel q̄cqd̄ in eodē negotio actū scriptis Romam ex diuersis terrarū v̄l regionum partibus dei prosecutōe puentū est. Et dum venerabili Basilicam Iulij in qua pontificum erat cōgregatio, prout habuit cura cælestis ingressus ē, & de euocatōe synodali clemētissimo regi grās tulit, & rem desiderij sui euenisse testatus ē. Causa ergo de sacerdotū animis q̄ de Cōcilio nondū firmato tristitiā ministrabat abscissa ē. Autoritatē ordinis colligēdo sicut p̄cebat Ecclesiastica statuta in oīm q̄ ibidē cōueniēt ep̄i p̄ntia se dare p̄fessus ē, sperās, vt visitator q̄ contra religionē, cōtra statuta veterū, vel cōtra regulas maiorū à parte cleri v̄l ab aliq̄bus laicis fuerat postulatus ex ordinatōe Antistitū sicut dicebat sanctū p̄positū firma fronte cēderet, & oīa quæ p̄ suggestiones inimicorū suorū amiserat

Quarta synodus Romana sub Symmacho

amiserat p̄tati eius ab honorabili Cōcilio redderent, & tāti loci p̄sul legalr prius statui pristi-
no redderet, & tūc nō an veniret ad causam, & si ita recte videret accusantiū p̄positoibus r̄de-
ret, digna res visa ē maximo sacerdotū nūero, atq; mereret effectū decernere tñ aliqd synod^o
sine regia notitia nō p̄sumpsit, sed suggestio iusta p̄ legatorū negligentia nō meruit, sc̄dm vota
r̄sum iustus ē regis p̄ceptōibus papa Symmachus an̄ primoniū v̄l Ecclesiāz q̄s amiserat rece-
ptionē cū impugnantibus suis in disceptatōe cōsfigere. Qui p̄tatis suā priuilegia, & quē p̄ cō-
sc̄ia quantū iuste aestimamus emūdatōe submiserat, nec hac voluit vice resumere.

A ¶ Sed dum eēt synodus in Hierl̄m basilica sefforia palatiū cōstituta aliquibus sacerdotibus visum
est, vt libellus quē accusatores parauerāt q̄ quoridie seditōibus appellabāt, susciperet à syno-
do in quo suscepto, duo erāt quā v̄l veritati inimica eēnt, v̄l ipsi quātū oñdit Ecclesiasticos p̄-
posito repugnarēt. V nū qa dicebāt crimina memorati superius Symmachī papā apud regiā
cōstitisse notitiā qd' falsum eē declarauit. Non em̄ q̄si nouā causam audiētia cōmississet, si eius
consc̄ia cōiuncta de errore solā se sciret expectare sniam, aliud qd' p̄ seruos de his quā obijcie-
bāt se eum loquebant posse cōvincere, addētes qd' ipse mācipia traderet, qbus quātū ille asserē-
bant, possit in indicatōe superari. Quā res Canonibus & ipsi publicis erat legibus inimica cū
p̄m statuta sanxissent, vt quos ad accusationē leges seculi nō admittūt, his dicēdi in cognitōe
v̄l assequēdi aliqd denegandā eē licentiā. Et dum iter ista quā eēnt faciēda tractabāt, p̄fatus
papa, vt causam diceret, occurrebat. Qui veniēs ab irruētibus turbis & muloz suoz ita tracta-
tus est, vt multis p̄b̄is q̄ cum ipso erāt p̄ cā dē ipsam mortis fuisse occasio, & recētium adhuc
vestigia vulnēz illustris vir comes Aligenius, & sublimes viri Gudila, & Vedeulfus maiores
domus regiē p̄spexissent, quos secū vñ egressus fuerat, ad b̄ti Petri apli septa cōuenerit. His ita
actis, & rebus varia cōfusione turbatis, itēz nos ad iustitiā cōtulimus principalē, sciētēs diuini-
tate p̄pria regere dñm, quē ad Italiā gubernacula p̄uidere ipse. Cuius māuetudini oīa p̄
relatōis ferē sicut res poscebat, igessim^o, itimātes etiā sepe noiātū papā p̄ sedē, cui subiacuerat
cum suis, si volūtate rursus haberet exeundi, ad iudiciū fuisse cōmonitū, sed allegasse eum p̄ di-
rectos ep̄os mādatīs Canonibus sibi cōcessisse affectu purgatōis suā culmē humiliat quātis pe-
riculis penē op̄ssus dñm regē h̄re qd' vellet faciēdi se interam iustitiā renitentē statutis Cano-
nicis non posse compelli. Ad hāc serenissimus rex talr deo aspirante, r̄ndit in synodali eē arbi-
trio in tanto negotio sequēda p̄scribere, ne aliqd ad se prāter reuerētiam de Ecclesiasticis ne-
gotijs p̄tinere, cōmittēs etiā p̄tati pontificum vt siue prāpositū vellēt audire negotiū, siue nol-
lent, qd' magis putarēt, vtile delibarerēt. Dum modo venerādi puifione Concilij pax in ciui-
tate Romana Ch̄ianis oībus redderet. Quā cum iuste offeri mandata dei cōplēn Italiā suā
dare rectorē. Agnoscentes nullum nobis laborē remansisse, nisi vt dissidētes cū humilitate, p̄po-
fiti n̄ri ad concordia hortaremur, qa vnū tātā rei restabat, vñ deo pareremus, vt sanctā prin-
cipis volūtati inuitemus senatū amplissimū quali oportuit legatōe destinata monentes, & in-
struētes causas dei ipsius iudicio eē cōmittēdas, q̄ valet corpus occidere, & aīam mittere in ge-
hennā, q̄ dixit mihi vindictā, & ego retribuā, apud quē consc̄ia nuda est, cui nō abscondunt oc-
cultā. Cogitare prudētes viros oportere, quāta inconueniēter, & p̄iudicialr in huius negotijs
p̄cipis cōtigissent, & nos viā p̄ hāc quā ipsi vocabāt remissionē p̄ctis nō aperire sed claudere,
q̄ quod dicebat maioris iudicij seruamus instruētes eos, qa p̄ nos ill' Ch̄us innotuit, nō eē oui-
um lupi insidias p̄uidere sed p̄storis. Maxime qa in causa p̄fata mltos q̄ se dedignabant cogno-
scere, & deo satisfacere error inuoluerat, & qa nō poterāt plura sub hac occasiōe Ecclesiāz mē-
bra dispergi, sed magis p̄ māuetudinē sustineri. Sicut boni nos opis Paulus magister iſtruxer-
rat, dicēs: Sanādos eē plurimos p̄ paciētiam & doctrinā, & qcūq; putant rei, & grauibz p̄ctis
inuoluti, quis nullus sit q̄ delicto careat sicut Iohānes testat Ap̄lus: Si dicā qm̄ p̄ctm̄ nō habe-
mē dax sum, eos tñ magis p̄suris hoīm sustētari & p̄terreri, hasq; passioēs iudicio diuio suspē-
di. Maxime cū illa quā p̄missimus inter alia de autoritate sedis obstarēt, qa qd' possessor eius
quondā br̄s Petrus meruit in nobilitate possessionis accessit, & claritatē veterē vobis dat, det
Ch̄i rectoribus deuotē clamātibus scriptū eē p̄ p̄phetā ex p̄sona dei. Nunqd nō valet manus
mea ad cōsumēdum eos q̄ errauerūt. Hęc eadē l̄x p̄ssimē vt oportuit cōmonētes vt habita in-
tentōe discederēt, & factū n̄m qd' deus inspirauerat iuxta mandatū principis non discuterēt,
sed sequerent, sicut decebat filios Ecclesiāz, nec sub hac intermissione contēderēt, & crescerent
Ecclesiāz detrimēta q̄ res poscebat cū festinatōe succurri, & nobis huius celeritatis, & ill' obediē-
tiā necessitas iminebat. Maxime cū oēm penē plebē cernimus eius cōioni idiffociabilr adhā-
sisse, cuius nos nō modica q̄dem cura stimulabat, ne in aliquo laberet errore. Quibus allegatis
dei n̄ri obtestatōe decernimus, hāz necessitatū v̄l religionū cōsideratōe astricti, & coelesti p̄-
pensis oībus quā in causa erāt inspiratōe secretis Symmachus papa sedis ap̄licæ p̄sul ab hmōi
p̄positoibus ip̄tutus quātū ad hoīes respicit, qa totū causis obfistētibus superi^o designatis, cō-
stat at

stat arbitrio diuino fuisse dimissum, sit immunis, & liber, & Christianæ plebi sine aliqua de obiectione oblatōe in oibus Ecclesijs suis ad ius sedis suæ pertinētibus tradat diuina mysteria, quia cum ab impugnatione suorum petitiōe, & propter superius designatas causas obligari non potuisse cognouimus, vñ scdm principalia pcepta quæ nostræ huic tribuit prætati, ei quicquid Ecclesiastici intra sacram urbem Romam, vñ foris est iuris reformamus totam causam dei iudicio referuantes vniuersos hortamur, vt sacræ cōionē sicut res postulat ab eo picipiat, & dei animarum suarum meminerint, quia & ipse amator pacis est, & ipse pax est quæ monet: Pacem meam do vobis, pacem relinquo vobis. Et in quacumque ciuitate pacem esse confirmandam affirmat beatos esse pacificos. Hæc quicquid ex instructiōe nostra quod non æstimamus, vñ non admitti, vñ detrectari posse, crediderit, videat, quia in diuino iudicio contemptus sui ratione est (sicut de deo confidimus) redditurus. De clericis memorati papæ quæ ab Episcopo suo ante tempus alicuius subsecuta, & officijs Ecclesiasticis se gaudeant restitui, quia dominus & redemptor noster oues perditas ab errore lætæ inuētas, & super profugum filium paternam liberalitatem cœlestis mediator accommodat. Quisquis vero clericorum post hæc formam à nobis probatam, quocumque sacratio deo loco in Ecclesia Romanam missam celebrare præsumperit præter conscientiam papæ Symmachi, dum viuere statutus Canonicis, velut schismaticus pcellat. Ista sufficiat, nunc cum dei notitia syncerè protulisse. Laurentius episcopus Ecclesiæ Mediolanensis, huic statuto nostro in quo totam causam dei iudicio commisimus, subscripsi, Petrus episcopus Rauennanus huic statuto nostro in quo totam dei iudicio commisimus, sub. Felix Terracinesis, Bonifacius Aquemuenfis, Maximus Bleramus, Emilianus Furanus, Maximus Ticinensis, Cassianus Mutinensis, Gerontius Fidudensis, Stephanus Venufinus, Laurentius Boensis, Fortunatus Fulginensis, Mercurius Sutrinus, Stephanus Neapolitanus, Hilarius Tensanus, Maximilianus Perufinus, Innocentius Fortunatus, Concordius Mesinatis, Vitalis Fundanus, Castus Portuensis, Aristus Ostensis, Martyrius Terracinesis, Victor Lunensis, Asterius Aquinatis, Chryzogonus Albanensis, Amadus Potetinus, Romanus Numetanus, Ursus Reatinus, Paschasius Vulturnensis, Innocentius Forsimpromensis, Felix Nepefinus, Hylarius Tepranensis, Innocentius Tarentinus, Tyberniorum, Severinus Tundaritanus, Syluanus Veliternus, Sebastianus Suranus, Mercurius Gaunati, Felix Atellanus, Rusticus Bruyantinus, Propinquus Tribensis, Adeodatus Fornitanus, Bonifacius Cameritanus, Iustus Signatinus, Vindecius Anteatinus, Augustus Liparitanus, Valentinus Amiterninus, Fortunatus Suestanus, Iocudus Augustanus, Tigidius Taurigranus, Viticanus Celunensis, Iohannes Ariminensis, Porculeianus Sepnatis, Cædus Triportinus, Creconius Tuderinus, Innocentius Binatis, Iohannes Spoletinus, Eustasius Cremonensis, Laurentius Verginatis, Eucarpus Mersapæ, Rufentius Agnatinus, Serenus Nolanus, Martianus Acanus, Euticius Tranensis, Fortunatus Anagninus, Aprilis Laterianensis, Afellus Populoniensis, Memor Canufinus, Adrudatus Syluæ cadidæ, Venerius Pallensis, Rogatus Taurominitanus, Seruus dei Ferenfis, Probus Carmeianensis, Dulcitus sancti Antimi.

Incipit prefatio Ennodij in librū sequentē.

Solet dicēdi affectū multarum rerum ardor exigere. Si autem auarus laudis audis est, & fauorem desiderat sudore mercari, aut per blandimenta gloriæ crucem narrantis ignorat, aut lucri astrictus cōpedibus linguæ vedit obsequiū, vt dum animus habēdi cupidine subjugatus præsumptū æstimat iam tenere cōpediū, sic ingruētia p̄stili exercitium nescit timere discrimina, aut necessitate conclusus profert eloquiū sine quacumque lima captiuū, & nesciam pudoris frontē monstrat in mediū, vt dum intētionem famulat, diligentiam decoris aburat, quia dicēdi ornamēta non sunt intētionis negotij, sed quietis, nec militiæ sunt picta verba, sed otij. Campus forte postulat pax profunda redimit ornatū, quæ p̄stura asserit, loquelā quæ periculo artis est colorata cōtēnit. His ergo ita se habētibus causam narratōis in sinu, & coactā vocē prauorum latratu religiosi mētibus commēdo. Scriptū est remiscēs tempus tacēdi, & tempus loquēdi, vñ post fidē prophetici oraculi cuiusdam oratoris exēplum quæ refert, nisi cum necessariā dicēdi nimis ineptā esse conditionē. Oris ergo ministeriū pro valitudine ingenij sacerdotibus dedi, aduersus quos sibilatiū effusa sunt venena linguarum, licet scuto munita fidei spiculorum imbrē patētia religiosa non timeat, & ad auctore redeat tela, quæ sine belladi arte dirigunt. Quibus enim pro lorica Christus est, vim non metuūt, & inimicos longa expectatōe p̄sternūt. Quisquam tamē in hac acie præliū putet esse formidini, in qua deo & pontificibus infert sine viriū æstimatione certamē. Quisquam ne fluxum & lacescentē hostem videat, & præliorum causis aduersarium debile expauescat. Inuidet ipse sibi victoriam quæ conscientia vulneratum aggredi cessat inimicum. Ad lucrum hostis sui procedit, qui in conflictibus non prius causas quam aliud expedit.

Dat vi-